

ningsforbudet, maatte Otto Mønsted bygge en Fabrik i England, fordi han herhjemme ikke kunde faa Lov at fabrikere Margarine saaledes, som Englænderne vilde have den, og som de godt maatte faa den. Disse Fabriker er forlængst paa andre Hænder, og i øvrigt kom denne Fabrikation altsaa ikke danske Arbejdere til gode. Hvis man nu ved at ophæve Farvningsforbudet gør det muligt for den danske Margarineindustri at konkurrere paa Verdensmarkedet, vil det gavne dansk Foretagsomhed og dansk Arbejde. Skønt jeg mener, at det vigtigste er at faa Farvningsforbudet ophævet, kan jeg dog ikke tro, at der er nogen Grund til, og der er heller ikke givet nogen virkelig Motivering derfor, samtidig at ned-sætte Smørfedtprocenten. Saa talte det ærede Medlem Hr. Kyed om, at man kan let sælge Farven i Margarine hjemme. Naturligvis kan man sælge Farven i, men det er ikke let, og Forholdet er ikke alene det, at det ikke er noget let Arbejde, men for Margarine som for Smør gælder det, at den Dag, disse Varer gaar fra Fabrikken og Mejerierne, har de faaet den Æltning, de skal have, og enhver Æltning derudover er skadelig. De, som har haft med Mejerivæsen at gøre, ved, at hvis Smør faar den mindste Æltning udover den, det har faaet i Mejeriet, kommer der straks Klager over, at det har faaet en fedtet Smag. Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at det var lige saa let at sælge Farve i, som det var at komme et Stænk i Sodavand. Medens jeg ikke kan erkende, at det er let at blande Farve og Margarine sammen, ved jeg, at det meget ofte er let, naar man har en god ren Vare, at ødelægge den ved at blande skadelige Stoffer i, og det ønsker jeg ikke, man skal gøre.

Kyed: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der udtalte, at man ikke kan paaberaabe sig Hr. Fabers Stilling i denne Sag, at det ærede Medlem begrundede ikke i nogen Maade, hvorfor man ikke kan gøre det. Jeg mindes ikke, at Hr. Faber nogen Sinde gennem den lange Aarrække, i hvilken han har været vor Konsulent i London, har tilraadet os noget, som senere har vist sig ikke at holde Stik. Der er dem, som mener, at Hr. Faber i denne Sag har haft noget divergerende Meninger, men det er ikke Tilfældet. Fra 1911 til 1915 mente Hr. Faber, at man kunde ophæve Farvningsforbudet under Forudsætning af, at man ikke udførte farvet Margarine; det er en Opfattelse, han har fremsat flere

Gange. I 1919 er Hr. Faber inde paa, at vi kan ophæve Farvningsforbudet herhjemme, naar vi faar et Eksportforbud, og denne Opfattelse er begrundet i, at Landbrugsministeriet et Par Gange har spurgt ham om hans Stilling til Ophævelse af Farvningsforbudet under Forudsætning af, at der gaves Eksportforbud. Den sidste Udtalelse fra Hr. Faber er fra 1923 og gaar ud paa, at efter hans Mening er det ganske udelukket, at Farvning af dansk Margarine kan have nogen skadelig Indflydelse paa det danske Smørs Stilling paa det engelske Marked. At han har været forsigtig igennem Aarene, er ikke noget at bebrejde ham; jeg er ogsaa overbevist om, at naar han nu er gaaet til udtrykkeligt at kunne tilraade, at vi lader denne Bestemmelse falde bort, er det efter en grundig Undersøgelse af det engelske Marked. I England sælger man kun farvet Margarine; i engelske Byer ser man Margarine ligge til Salg i Butikkerne, og det er altid farvet Margarine. Ingen Englænder finder paa, at det paa nogen Maade skulde være en Forringelse af vor Anseelse for vort Smørs Ægthed, om vi — som Tilfældet er med Englands, Hollands eller hvilket andet Lands Margarinefabrikanter, som eksporterer til England — fremstillede farvet Margarine til Eksport. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte, at de Mejeriforeninger, der har givet Tilslutning til Forbudets Ophævelse, ikke udgør Halvdelen af Mejeriforeningerne, men de repræsenterer dog over Halvdelen af Mejerierne, og det maa være det afgørende. For øvrigt har Landbrugsraadets Flertal udtrykt den samme Opfattelse som Mejerierne.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte, at Aarsagen til, at det hollandske Smør i sin Tid fik et daarligt Renommé paa det engelske Marked, var, at Holland ikke havde Forbud mod Farvning af Margarine. Det er en Misforstaaelse. Det, der gav Holland et daarligt Renommé paa det engelske Marked, var, at man ikke i Holland havde nogen Lov, der forbød, at man blandede Smør og Margarine sammen, hverken til Salg hjemme eller til Eksport, og der opstod derfor Virksomheder, som blandede Smør og Margarine sammen, og denne Blanding blev sendt til England og solgt der under Navn af „Danish Mixture“, altsaa „dansk Blanding“. Det var dette Hollands Misbrug af dansk Navn, der gav Anledning til, at vi herhjemme maatte være meget strenge med